

55 NIEUWE TBS-PLAATSEN

Staatssecretaris Nebahat Albayrak van Justitie heeft in Utrecht de nieuwe tbs-kliniek FPC2landen officieel geopend. De kliniek is een gezamenlijk initiatief van forensisch-psychiatrisch centrum De Kijvelanden en de Utrechtse ggz-instelling Altrecht. Er zijn 55 plaatsen, waarvan er vijftien gereserveerd worden voor cliënten

met een verstandelijke handicap. De tbs-behandeling en de reguliere psychiatrie sluiten in deze kliniek nauw op elkaar aan. Het sociale netwerk van de cliënt wordt in stand gehouden door intensief contact met familieleden en relaties. En door een goede doorstroming hoopt men de verblijfsduur sterk te verkorten. (ML)

GEKNIPT

'Het meest absurde dat we met verpleegkundigen hebben gedaan is ze een "analyse laten maken van zorgbehoeftes van de zorgvrager". Zo praat je toch niet over mensen?'

WYNAND KOEKKOEK, PROJECTLEIDER DWANG EN DRANG MEDIANT, DE PSYCHOLOOG, FEBRUARI 2010

'Het beste zou zijn om het begrip marktwerking in de zorg uit ons vocabulaire te bannen.'

PAULINE VAN MEURS, HOGLERAAR BESTUUR VAN DE GEZONDHEIDSZORG, ZORGVISIE, FEBRUARI 2010

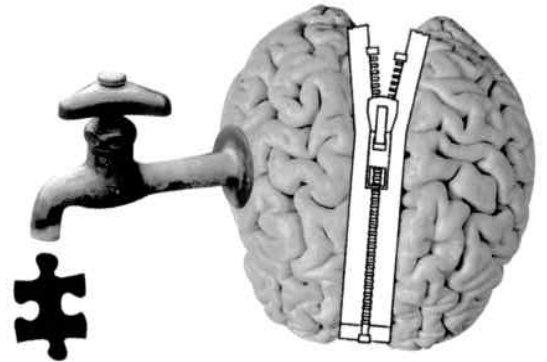
'Ik denk dat het in de ggz veel lastiger wordt om zomaar met vrije

prijzen te gaan werken dan in de somatische zorg.'

MINISTER KLINK TIJDENS EEN ALGEMEEN OVERLEG OVERHEVELING GGZ, 21 JANUARI 2010

'Feitelijk is er in dertig jaar niets veranderd op het gebied van kindermishandeling. Dat heeft alles te maken met visie. En met geld. Het aanstellen van minister Rouvoet als bewindsman voor 'Jeugd en Gezin' lijkt een goede stap in de richting, maar levert helaas weinig op.'

FRANCIEN LAMERS-WINKELMAN, HOGLERAAR PREVENTIE EN HULP-VERLENING KINDERMISHANDELING, DE TELEGRAAF, 10 FEBRUARI 2010

KOPZORG

Stichting Pandora heeft in het diepste geheim gewerkt aan een waardige ondergang. De meest succesvolle delen van de inboedel zijn tijdig overgedragen aan Cliëntenbond-Voice en de directeur zal straks stilletjes het licht uit doen. De omstanders blijven verbluft achter. Er is een Instituut gesloopt, zo lijkt men zich plotseling te realiseren. De organisatie die vanaf 1964, toen nog maar een enkele psychiatrische patiënt zich durfde te roeren, de buitenwacht duidelijk maakte dat psychische problemen onlosmakelijk bij het leven horen en dat je daar niet zo geheimzinnig over hoeft te doen. Als het woord ludiek nog een echo van herkenning oproept, dan toch zeker in relatie tot de acties van Pandora.

Pandora was geen cliëntenorganisatie, geen familieorganisatie, geen ziektegebonden organisatie, geen hulporganisatie. Het was wel een brede belangenclub die haar acties van meet af aan baseerde op ervaringen van mensen met psychische problemen. En hoe paradoxaal het ook moge klinken: dat heeft haar de dood ingejaagd. Pandora paste niet in het bureaucratisch subsidie-stramien. En wat daar niet in past, mag blijkbaar niet bestaan.

Maar er valt ook nog iets anders te zeggen over het voortijdig verscheiden van Pandora. Met haar principiële gedegenheid en haar weinig visionaire blik heeft ze misschien ook weinig bijgedragen aan haar voortbestaan. Samenwerken met Pandora was geen sinecure, dat weet iedereen die ooit met deze organisatie aan tafel heeft gezeten. Er verschenen doorwrochte reacties op politieke ontwikkelingen, zoals de nieuwe wet Verplichte Ggz. Het goeddoordachte cliëntengeluid over dwangtoepassing blijft echter steken in de institutionele kanalen. Weinig cliënten zullen er weet van hebben dat Pandora het voor ze opnam.

Pandora had de professionaliteit en de bevlogenheid om trendsetter te worden in een nationale, brede belangenbeweging zoals *Mind* in Engeland. Maar wat ze mist, is de flair en de publicitaire brutaliteit van weleer. Spraakmakende acties bleven uit. Ook toen ze het eind zag naderen. Blijkbaar had Pandora zo weinig geloof in het warme hart van de buitenwacht, dat ze niet eens geprobeerd heeft dat te mobiliseren.

MICHAJA LANGELAAN